

Nr 159.

Av herrar **Lindahl** och **Petterson** i Degerfors, om ökat anslag till bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp.

I statsverkspropositionen har under sjätte huvudtiteln punkt 36 upptagits bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp. Bidraget har fixerats till 5 milj. kronor. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har till samma ändamål föreslagit 15 milj. kronor.

Vi tro för vår del, att här finnes starkt fog för att väg- och vattenbyggnadsstyrelsens uppfattning på denna punkt också borde bli riksdagens. Genom riksdagens tidigare beslut om statsbidrag till vatten och avlopp har denna fråga på ett uppenbart sätt aktualiserats över hela landet. Kommunerna äro nu på det klara med att möjligheter till erhållande av statsbidrag till ifrågavarande arbeten föreligga och intresset att på olika orter ordna vattenförsörjning och avlopp är stort och brinnande. Detta intresse har ju också av distriktsingenjörerna för vattenförsörjning och avlopp stimulerats just med utsikten att kommuner och sammanslutningar kunna erhålla ett hyggligt statsbidrag till anläggningarna.

Antalet ansökningar är ju också mycket stort. Enligt väg- och vattenbyggnadsstyrelsens uppgifter föreligga 173 inkomna ej slutbehandlade ärenden, som representera ett statsbidragsbelopp av 25 milj. kronor. Ytterligare 420 ansökningar som betyda ett statsbidragsbehov av omkring 50 milj. kronor komma inom kort att ligga på väg- och vattenbyggnadsstyrelsens bord. Under budgetåret och vad som återstår av innevarande budgetår skulle sålunda c:a 600 bidragsansökningar behandlas som innebära ett statsbidragsbehov av 75 milj. kronor. Utan tvekan förefaller då ett anslag på 5 milj. kronor vara för litet tilltaget även om hänsyn tages till bristen på arbetskraft och materiel samt behovet av en restriktiv investeringspolitik. Faktum är att på många orter ha kommunerna med vederbörligt tillstånd och under förhoppning att statsbidraget inom rimlig tid skulle fastställas och utbetalas satt igång ganska omfattande arbeten som så småningom stå färdiga. Vikten av att kommuner och sammanslutningar vid ordnandet av vattenförsörjning och avlopp så snart som möjligt erhålla besked angående statsbidraget ligger också i öppen dag. Med den snabba tätbebyggelse som nu växer ut, på kanske många håll inom en och samma kommun, betyder dröjsmålet med statsbidragen att vederbörande fastighetsägare separat söker ordna vattenförsörjningen och avloppet, vilket dels betyder extra kostnader för den enskilde, kanske till ingen eller ringa nytta, då frågorna ändå till sist

måste lösas i ett större sammanhang, dels också att då den slutgiltiga lösningen skall genomföras, d. v. s. då för tätbebyggelsen gemensam vattenförsörjning och avlopp skall rationellt ordnas, uppstå stora svårigheter att i den gemensamma lösningen få med folk som tidigare nedlagt arbete och kostnader för att enskilt söka lösa samma sak.

Det kan här tilläggas, att även om kommunerna ha god vilja att lösa vattenförsörjning och avlopp för olika tätbebyggelser, så lägga i regel otillräckliga ekonomiska resurser absoluta hinder i vägen. Det kan sålunda sägas, att den för land och folk så viktiga frågan om ordnandet av vatten och avlopp i den allra största utsträckning står och faller med möjligheterna att erhålla statsbidrag. Även om nu all hänsyn tages till dagens situation och de olika problem som måste bemästras, ha vi dock en bestämd känsla av att omskrivna fråga har den betydelse att en höjning av anslaget till vatten och avlopp mycket väl står sig i jämförelse med behoven på andra områden. Man kan exempelvis icke gärna tänka sig en fortsatt tätbebyggelse på olika orter utan att frågan om vatten och avlopp tvingas till lösning i takt med bebyggelsens frammarsch.

Med den restriktiva ståndpunkt som statsverkspropositionen i detta stycke innebär föreligger, så vitt vi kunna förstå, ringa möjlighet för väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att ge svar på något större antal av de massor av ansökningar som här framburits. De bidragssökande kommunerna komma alltjämt och för långa tider framåt att sväva i ovisshet om hur stort statsbidrag som kan erhållas och den tidpunkt när detta blir utbetalt. Självfallet innebär inte vår uppfattning att alla dessa anmälda företag skola kunna få utföras omgående. Vad vi anse är att disproportionen mellan tillgången till och behovet av statliga bidrag till vatten och avlopp är för stor. Vi tillåta oss därför föreslå,

att riksdagen måtte besluta att till bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp för budgetåret 1947/48 anvisa ett reservationsanslag av kronor 15 000 000.

Stockholm den 19 januari 1947.

Lars Lindahl.

Göran Petterson.
